

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιβ΄ 16-21) (22-11-2020)

Θέμα τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅπως ἀκούσαμε, εἶναι ὁ πλοῦτος, ἡ μεγάλη δύναμις καὶ θεότητα τοῦ παρόντος κόσμου. Θὰ λέγαμε καλύτερα πὼς τὸ θέμα τῆς παραβολῆς δὲν εἶναι ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ ἡ λατρεία τοῦ πλούτου, ἡ προσκόλληση τοῦ ἀνθρώπου σ' αὐτόν. Εἶναι τὸ σημεῖο στὸ ὅποιο συναντῶνται ὄλοι οἱ ἀνθρωποί, πλούσιοι καὶ πτωχοί. Οἱ πλούσιοι δὲν θέλουν νὰ χάσουν τὸν πλοῦτο ποὺ κατέχουν καὶ οἱ πτωχοὶ ἀγωνίζονταινὰ τὸν ἀποκτήσουν. Ὁ Χριστὸς βέβαια δὲν κάνει ἀπλῶς ἐνα κοινωνικόκήρυγμα, γιὰ νὰ μοιράσει τὸν πλοῦτο. Ὁ Χριστὸς ὅταν ἀναφέρεται στὸν πλοῦτο, μιλᾶ γιὰ ἀπόλυτη ἀνεξαρτησία ἀπέναντι στὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου. Οὔτε τὰ καταδικάζει οὔτε τὰ δικαιώνει. Μιλάει μόνο γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο σχετίζεται ὁ ἀνθρωπος μὲ αὐτὰ καὶ τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει ἀπὸαὐτά.

Στὴ σημερινὴ παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου, ὁ Χριστὸς μιλάει γιὰ τὴν πλεονεξία καὶ τὴν ἀφροσύνη ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐπειδὴ θέλει τὸν ἀνθρωπο κύριο καὶ διαχειριστὴ τῶν πραγμάτων καὶ ὅχι δοῦλο τους.

Ἡ παραβολὴ ἀφορᾷ στὴν καθημερινότητα τῆς Γαλιλαίας. Ἐνας ἀνθρωπος, πλούσιος ἥδη, βλέπει τὴ γῆ του νὰ εὐφορεῖ. Ὁχι κάποια κτήματά του ἀλλὰ ὄλη ἡ χώρα του ἀφθονοῦσε ἀπὸ σιτάρι καὶ ἄλλα ἀγαθά. Στὴ διήγηση τοῦ Χριστοῦ δὲν γίνεται κανένας ὑπαινιγμός γιὰ τὸν μέχριτώρα κόπο τοῦ πλούσιου γαιοκτήμονα γιὰ τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἀπέκτησε. Οἱάκροατὲς τοῦ Χριστοῦ γνώριζαν καλὰ ὅτι στὴ Γαλιλαία αὐτοὶ ποὺ κατέχουν τὴ γῆ ἔμεναν στὶς πόλεις καὶ τὰ κτήματά τους τὰ δούλευαν ἀντὶ ἐλάχιστης ἀμοιβῆς ἐργάτες. Καὶ στὴ γεωργία τίποτα δὲν ἔχαρταται ἀπὸ τὴν ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀστάθμητους παράγοντες, ποὺ μόνο ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ἐλέγξει. Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς μας λοιπὸν φαίνεται νὰ βρίσκεται σὲ μιὰ ὅχι καὶ τόσο ἀναμενόμενη εὐφορία καὶ δὲν εἶναι κατάλληλα προετοιμασμένος.

Ἡ πρώτη ἀντίδρασή του δὲν εἶναι νὰ εὐχαριστήσει τὸν Θεὸ οὔτε νὰ προσφέρει τοὺς πρώτους καρποὺς στὸν Ναὸ οὔτε στὴν ἐλεημοσύνη τῶν πτωχῶν, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο. Προτοῦ κἄν θερίσει, διαλέγεται μὲ τὸν ἔαυτό του, ἀποφεύγοντας ἀκόμα καὶ τὴν οἰκογένειά του καὶ τοὺς φύλους του. Διερωτᾶται λοιπὸν «τί ποιήσω...», συνειδητοποιῶντας ὅτι δὲν ἔχει τόσες ἀποθῆκες, ὥστε νὰ ἔχασφαλίσει τὸν πλοῦτο του.

Αύτὴ εῖναι ἡ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου· νὰ θεωρεῖ πὼς ὅ, τι κατακτᾶ γιὰ τὸν ἔαυτό του μπορεῖ νὰ γεμίσει τὴν ὑπαρξή του, νὰ ἵκανοποιήσει τὴ δῖψατου γιὰ ζωὴ, γιὰ πληρότητα, γιὰ εὐφροσύνη, γιὰ ἀθανασία. Ὁ ἀνθρωπος τῆς παραβολῆς μας θεωρεῖ πὼς ἡ συγκέντρωση ἀγαθῶν καὶ πλούτου μποροῦν νὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν εὐφροσύνη καὶ μακροζωία, «ψυχὴ μου ἔχεις πολλὰ ἀγαθά κείμενα εἰς ἔτη πολλά, ἀναπάνου, φάγε, πίε, εὐφραίνου». Ἐξαρτᾶ τὴ ζωήτου καὶ τὴν χαρά ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ χρήση τῶν ἀγαθῶν.

὾μως ἡ εὐημερία καὶ ὁ καταναλωτισμὸς δὲν εῖναι εύτυχία, ὅταν ἡ ζωὴ διεκδικεῖται ἀτομικά. Μόνος του βυθίστηκε στὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου, ἀφοῦ τὸ ἄγχος γιὰ τὴ συγκέντρωση τοῦ πλούτου τὸν ὁδήγησε στὴν ἀπομόνωσή του ἀπὸ τὸν ἄλλους. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς χαρακτηρίζει τὸν πλούσιο ὡς ἄφρονα.

Σήμερα, ὅπως καὶ κάθε ἐποχή, ὁ κόσμος περνάει κρίση. Τὸ αἴτιο τῆς κρίσης πάντα εῖναι ὅτι οἱ ἀνθρωποι πίστεψαν πώς, γιὰ νὰ ζήσουν, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀδιαφορῶντας ἀν ἐκατομμύρια ἀνθρωποι πεθαίνουν ἀπὸ ἀνέχεια καὶ πεῖνα.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

«Ἄφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ» λέει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀφροσύνη σκορπίζει τὴν καταστροφὴ στὴ ζωὴ καὶ τὸν προορισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ προορισμός μας εἶναι οὐράνιος. Ἡ μέλλουσα οὐράνια πατρίδα εῖναι ἡ μένουσα καὶ μᾶς περιμένει. Ἐκείνη κρύβει γιὰ μᾶς τὰ ἀγαθά. Εῖναι μεγάλη ἀνάγκη ὅσο ζοῦμε πάνω στὴ γῆ νὰ ἀγαποῦμε μὲ ὅλη μας τὴν δύναμη τὸν συνανθρώπους μας, διότι αὐτοὶ θὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὸν Θεό. Μόνοι μας δὲν θὰ φθάσουμε ποτέ.

Ἀληθινὸς Χριστιανὸς χωρὶς ἀδελφοὺς δὲν ὑπάρχει. Ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἀνθρωποι εῖναι τό πλήρωμα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς καὶ ἡ ἰσορροπία μαςτὸν κόσμο.

[dkpdf-button]